

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 172. An & qualiter confiscatio bonorum sit pœna Hæreticorum, & qualiter fieri possit, & cui bona confiscata applicanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

n. 36. Azor. p. 1. L. 5. c. 8. q. 1. Barb. Castrop. l. cit. Pirh. n. 75. Item etiam si successio aut relictum deferatur vi majoratus seu primogeniturae. Meres. *tract. de majorat. p. 1. q. 1. n. 95.* Sanch. n. 32. Ricciul. num. 6. Barb. l. c. Item extenditur juxta communiorem, quam tenent Valq. *in opusc. mor. c. 9. §. 4. du. 2. n. 122.* Farin. *cit. q. 190. n. 102. §. 104.* & plures apud illum præcipuo argumento desumpto ex C. *excommunicamus*, quod etsi expressè loquatur de fautoribus, receptoribus Hæreticorum (qui fictione juris sunt Hæretici) efficacius tamen de his intelligendum, ita ut Hæreticus tanquam incapax privetur Hereditate & legato à tempore durantis Hæresis, adeoque statim à commissione illius, etiam ante Sententiam declaratoriam illius, ex qua sententia sequitur, teneri Hæreticum durante hæresi sibi delatam Hereditatem & legatum restituere seu potius relinquere Hæredibus ab intestato venientibus; quia cum ipse sit incapax illius, non habet titulum ad retinendum. Neque etiam ea cedenda fisco, juxta *L. si quis mihi bona, ff. de acquir. Hered. & L. 1. C. de Hered. instur.* quam sententiam in judicando & consulendo tenendam esse ex eo præcisè, quia communis est, ait Castrop. l. c. n. 6. etsi censet nullo jure probari Hæretici per sententiam non declarati incapacitatem succedendi. Nihilominus contrariam sententiam, nimirum Hæreticum ante sententiam condemnatoriam aut declaratoriam non esse incapacem, & hinc non debere Hereditatem aut legatum relinquere Hæredibus ab intestato, aut etiam fisco, tenent Lessl. *L. 2. c. 10. n. 52.* Sanch. l. c. c. 14. §. 31. & 34. eò quòd durum videatur sponte ante præceptum Judicis Hereditatem aut legatum restituere. Ad quòd tamen bene dicit Pirh. quòd, licet durum sit privare se ipsum Hereditate aut legato jam adito & obtento, secus tamen sit, de iis non aditis & obtentis, quorum ipso jure redditus est incapax. Atque ex his jam sequitur, quòd juxta sententiam priorem non tantum possit, sed & debeat repudiare Hereditatem oblatam; secundum hanc posteriorem verò sententiam, etsi plures Doctores censent eam repudiari non posse; quia talis repudiatio cedere videtur in fraudem fisci (utpote, qui post latam sententiam Hæreticum tanquam indignum Hereditate, eà privare potest) licitè & validè eam repudiari posse, ut cum Valq. *opusc. de testam. c. 9. du. 6. num. 24.* Castrop. l. c. num. 8. eò quòd Hæretico solum prohibitum sit alienare, quòd ejus est, & fisco obligatum, non autem omittere acquirere, quòd alienum est, & fisco obvenire potest, qualis est in hoc casu, Hæreditas. Extenditur denique ad donationem inter vivos, ita ut, sicut Hæreditatis & legati est incapax Hæreticus durante Hæresi, sic & hujus donationis, ita ut teneatur donanti restituere, nec publicanda sit per fiscum, ita Host. *inc. in eos. h. r. v. nihil conferant.* Azor. p. 1. L. 5. c. 8. q. 1. Farin. q. 190. num. 96. Castrop. l. c. n. 10. dicens communem, quamvis num. 11. subjungat, se credere attento rigore juris, probabilis validam esse talem donationem, neque Hæreticum ante sententiam obligatum esse restituere, sententià verò secutà pertinere ad fiscum.

2. E contra limitatur responsio primò in Hæretico absoluto ab Hæresi & reconciliato Ecclesiæ; cum per eam reconciliationem cesset ista incapacitas, & nanciscatur utramque testamenti factionem, ut & testari, & hæres institui possit, Sanch. *cit. c. 14. n. 40.* Ricciul. *cit. c. 27. n. 17.* Barb. l. c.

n. 33. Castrop. l. c. n. 7. An verò ad hoc sufficiat, Hæreticum pœnitere, an autem requiratur, ut etiam absolvatur, controversitur. Posterius sentit Valq. l. c. c. 9. §. 4. du. 2. n. 123. Eò quòd quam diu non absolvitur, censetur in Hæresi perseverare. Prius, nimirum solum pœnitentem non tantum in foro conscientia, ut docet Sanch. l. c. sed & in foro exteriore, dum de verà pœnitentia constat, capacem esse Hereditatis, credit Castrop. eò quòd licet excommunicatio tollatur per absolutionem, & non per pœnitentiam, Hæresis verò solà pœnitentià, incapacitas autem succedendi non proveniat ab excommunicatione, sed ab ipso peccato Hæresis. Secundò in legato alimentorum, cujus Hæreticus capax est, Barb. l. c. citatis Sardo *de aliment. tit. 9. q. 33. n. 7. & seq.* Molin. *tract. 2. d. 154. Col. 2. vers. de jure Civil.* Borgnin. *tract. de usufr. n. 238.* Ricciul. *cit. c. 27. n. 19.* contra Menoch. *Conf. 185. num. 8.* idque non tantum post pœnitentiam & absolutionem ab Hæresi, ut Sanch. l. c. n. 43. in quantum censet, illorum quidem capacem esse Hæreticum pro tempore, quo durat Hæresis, sed ea usurpare posse fisco, si, cum pronunciavit sententiam condemnatoriam invenit inter delinquentis bona, quia illa sunt bona illius presentia, sed ea pro tempore, pro quo perseverat in Hæresi, ut Castrop. num. 9. dum credit, eam non publicari seu confiscari, & hinc si illorum capax est tempore Hæresis, non fisco, sed Hæredibus ab intestato debita, & quidem irrevocabiler.

Quest. 172. An & qualiter confiscatio bonorum sit pœna Hæreticorum, & qualiter fieri possit, & cui bona confiscata applicanda?

1. Resp. Primo: Pœna Hæreticorum quocunque nomine venientium; tam Jure Civili quam Ecclesiastico ipso facto statuta à die commissæ Hæresis est confiscatio bonorum, ita ut filiis etiam Catholicis in nullo successio relinquantur, ut cum omnino communi & claris textus utriusque juris *auth. Gazaros, C. h. r.* ubi: *Censentes, quod bona talium (Hæreticorum) confiscentur, nec ad eos amplius revertantur, ita, ut filii eorum pervenire non possint &c.* ubi etiam ratio verbotens desumpta ex C. *vergentis h. r.* (per quòd hæc lex ex toto canonizata est) redditur, nimirum quòd cum reorum criminis læsæ Majestatis bona dicto modo confiscentur, *L. quisquis, C. ad Leg. Jul. Majestatis, quanto magis, qui aberrantes à fide Domini Dei Filium Jesum Christum offendunt à Capite nostro, quod est Christus, debent distinctione præcindi & bonis temporalibus spoliari &c.* & cum Leges secundum h. r. in 6. ubi bona Hæreticorum ipso jure de Peccatum confisio decernimus confiscata. Lessl. *de Inst. L. 2. c. 29. n. 8.* Sanch. *in Decal. c. 19.* Farin. *pr. crim. p. 1. q. 28. n. 10. & 11.* Menoch. *de arb. cas. 574. n. 4.* & alii magno numero citati à Barb. *in C. vergentis. n. 2.*

2. Resp. Secundò: Notando cum Castrop. *tr. 4. d. 5. p. 1. n. 2.* in executione hujus confiscationis leges non Civiles, sed Ecclesiasticas spectandas; cum Hæresis sit crimen merè Ecclesiasticum. C. *inquisitionis. §. prohibemus h. r. in 6.* dum autem crimen est Ecclesiasticum, tam Laici quam Clerici subduntur Legibus, & jurisdictioni Ecclesiæ. C. *licet de foro compet. junctà Gloss. v. vacante Imperio.* Unde Principes & temporales Domini contra voluntatem Ecclesiæ confiscationis pœnam nequeunt exequi. Quid autem iidem possint, latà per judi-

cem Ecclesiasticum sententiâ declaratoriâ criminis, mox dicitur.

3. Resp. Tertio: tametsi igitur confiscentur, & confiscata sint hæreticorum bona à die commissæ hæresis, quo ipso jure absque ullâ sententiâ Judicis condemnatoriâ, intellige tam criminis quam pœnæ, non secus ac in crimine læsæ Majestatis humanæ, ut cum Gl. in C. cum secundum h. t. in 6. V. ipso facto. Franc. ibid. §. confiscationis. not. 1. Sanch. l. 2. mor. C. 14. n. 1. testans de communi omnium consensu recepta, Pirh. h. t. n. 60. nihilominus tamen requiritur sententiâ Judicis, quâ declaratur, quis reus hæresis, antequam fiat executio, & in præsentem in pœnam delicti spoliatur possessione bonorum suorum; nisi fortè crimen esset ita notorium, ut nulla tergiversatione clari posset, ut Abb. in C. cum ab homine. de Judic. n. 29. Farin. in C. 1. de constit. n. 45. Nav. Conf. 20. h. t. n. 5. Pirh. n. 58. sententiâ enim declaratoriâ in iis tantum requiritur, ut conflet de crimine, unde, si de eo jam constet, expectanda non est hæc sententiâ, post latam verò sententiâ declaratoriâ illam criminis statim posse fieri executionem per Judices Sæculares, & bona per illos occupari absque alio processu, imò sine alio mandato Judicis Ecclesiastici, eò quòd illis ex hac sententiâ acquisitum sit jus illud occupandi illa, altruit Pirh. l. c. not. 2. atque ita necdum dici posse videtur, executio fieri purè per Judices Sæculares, si jus illud occupandi ita acquisitum per sententiâ illam latam à Judice Ecclesiastico. Fieri autem potest hæc executio etiam post mortem hæreticorum, si prius accusati de hæresi, non nisi post mortem convicti & condemnati fuerint; non enim pendente accusatione mortui crimen extinctum est, quin contra hæredes continuari possit, quin & inchoati accusatio, in ordine, ut bona defuncti cedant fisco. Arg. C. accusatus. §. in eo. h. t. in 6. Gl. ibidem. v. porro in figuratone. Franc. ibidem §. in eo. Farin. tr. de hæresi. q. 190. n. 9.

4. Resp. Quarto: sed neque ante latam sententiâ declaratoriâ criminis hæreticus amittit dominium & administrationem bonorum, quo jure secundum probabiliorum, ut videtur, quam tenent Molin. l. c. d. 95. n. 22. Sanch. l. 2. mor. c. 22. n. 3. & 4. & plures apud illum contra Azor. & Farin. eò quòd ex illo, quod confiscatio illorum à die commissi criminis ei sit annexa solùm, sequatur bona ab eo die realiter esse obligata & hypothecata tacitè fisco, quòd bene stare potest cum Dominio, non secus dominium rei hypothecatae est penes debitorem, etsi res sit obligata Creditori, post sententiâ tamen declaratoriâ hæresis confiscatio actualis seu privatio & amissio retrahitur ad diem commissi delicti, ac si illo die lata fuisset, unde bona interea alienata fisco restitui debent unâ cum fructibus perceptis, & alienationes contra illasque interim iniri rescindi, ut Sanch. n. 33. dicens receptissimum apud utriusque Juris DD. & Theologos, nisi possessio bonorum defuncti fisco obstrictorum sit contra fiscum præscripta, ad quod requiruntur anni 40. vel nisi alienationes sint necessaræ ad alendum se & familiam solvendaque debita. Ex quibus jam inferitur, non esse obligationem ante sententiâ bona offerendi fisco, ut Barb. in C. urgentis. h. t. n. 3. citatis pluribus, & Authores mox citandi, nec delinquenti à Principe imponi posse, ut is in se ipsum tam gravem pœnam exequatur, privando se possessione bonorum suorum, cum per legem ad ejus executionem obligare sit extra potestatem Legislatoris, quia bono communi non expedit, dum talis obligatio sit humanæ infirmitati contraria, &

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

hinc multis transgressionibus exposita, & ita tenent Covar. 4. Decret. p. 2. c. 6. §. 8. n. 10. Gometz. l. 3. var. C. ult. n. 3. Azor. l. c. p. 1. l. 5. c. 7. q. 1. & 2. Sanch. l. c. n. 7. Suar. de fide d. 22. f. 3. n. 3. Farin. q. 190. n. 23. & alii, quos citat & sequitur Castrop. l. c. p. 18. n. 2. Item Pirh. h. t. n. 62. sed neque admittenda distinctio, quâ aliqui volunt esse obligationem spoliandi se bonis, dum delictum est publicum, secus, si est occultum, cum lex confiscans bona loquatur æquè de delictis occultis ac publicis, ita Castrop. n. 3. cum Suar. Farin. qui etiam addit, non esse illam obligationem, etiamsi quis crimen suum confessus esset in Judicio, quinimò etiamsi lex aliqua diceret, non esse opus sententiâ declaratoriâ, ut quis amittat & per se tradat sua bona, eò quòd, ut dictum, talis sit nimis acerba & regulariter ultra vires humanas, & bono communi non expediens, adeoque intelligenda lex talis de sententiâ declaratoriâ pœnæ, ita ut hæc censeatur incutia sine hac sententiâ, non tamen sine aliqua sententiâ declaratoriâ criminis, ut Vasq. l. 2. d. 170. à n. 21. Sanch. l. c. n. 20. Gometz. Castrop. l. citat. sed neque ante hanc sententiâ fisco ea bona occupare potest, ut Vasq. l. c. r. 4. n. 15. Sanch. n. 18. quamvis, ut cum Suar. notat Castrop. l. c. Fisco ante hanc sententiâ bona illa alteri tradere possit custodienda, ne auferantur.

5. Resp. Quinto: latâ sententiâ criminis declaratoriâ, executioni nequit resistere, utpote tunc justæ ac debitæ adeoque ea ex proposito occultare, & alteri custodienda tradere nequit, nec fisco ea occupare possit; quia hæc est positiva resistentiâ. Sanch. cit. c. 22. n. 11. Bonacina d. 3. de contract. q. 8. p. ult. §. n. 5. Castrop. l. c. n. 5. testans de fere communi. Item interrogatus de bonis, quæ habet & fisco jam applicatis, debet ea manifestare, quòd nisi faciat, executioni sententiæ positivè resistit, peccatque contra justitiam adversus fisco, qui ratione dominii acquisiti per sententiâ jam jus habet in delinquentis bona, adeoque & jus obligandi delinquentem, ut de eis interrogatus veritatem dicat. Sanch. l. c. Azor. cit. c. 8. q. 4. Castrop. l. c. Idemque, ut iidem, dicendum de hærede & possessore, penes quem talia bona existunt. Si verò condemnatus bona illa interrogatus non occultat, nec resistit, si auferantur, sed potius ea petita paratus offerre, satisfacit absque eo, quòd ea ultroneè seu non petita offerat; cum sententiâ (aliàs durissima, ut dictum) non obliget ad ea deferenda fisco, sed solùm justribuat fisco ea capiendi, Azor. Govar. LL. cit. Suar. l. c. S. 2. in fine Sanch. l. c. n. 8. in qua tamen sententiâ, ut ait Castrop. n. 6. communi difficultatem facit ex eo, quòd, cum facta condemnatione delinquentis jus nullum in illis bonis habeat, sed illud totum translatum sit ad fisco, & si hic ea non petat, delinquentis ea non retinere possit, multòque minus ea alienare, aut in usus proprios convertere.

6. Resp. Sexto: bona Clericorum confiscata ob hæresim patrimonialia tam immobilia quam mobilia, secundum Gloss. in Clem. 2. h. t. V. Ecclesiasticum. Lopez. in præf. crim. Can. c. 117. in addit. Liu. F. V. applicantur. Sylv. V. hæreticus. r. n. 13. Farin. de hæresi. q. 190. §. 11. n. 154. n. 37. & 38. Pirh. n. 68. Barb. in C. excommunicatus. h. t. n. 8. & alios apud illum, applicanda sunt fisco Ecclesiæ Episcopalis, in pios usus distribuenda, secundum alios (quorum sententiâ approbat Covar. l. 2. res. sol. C. 9. n. 12. cum Capones dicentes applicanda Clericorum hæreticorum bona Ecclesiis non loquantur de bonis, de quibus si aliàs non hæretici

testari possunt) applicanda fisco Principis, idem ii sentiunt de bonis eorum quasi patrimonialibus, de quibus etiam liberè testari possunt, quæ acquiruntur non ex fructibus beneficii, sed ratione alicujus ministerii Ecclesiastici, v. g. promissis legendis administratione Sacramentorum, sepeliendis defunctis, bona verò ab iis acquisita intuitu beneficii Ecclesiastici tanquam indubitatum juxta *C. excommunicamus. §. damnati. h. t.* debere applicari Ecclesiæ, cui serviverunt, tenent à fortiore præter Authores paulò ante citatos Sanch. *l. c. c. 20. n. 24.* Clar. *V. hæresis. n. 13.* Valq. *1. 2. d. 169. c. 2. n. 19.* Azor, *l. c. c. 12. q. 14.* Peña *in director. inquisit. p. 3. Schol. 154.* Covar. *l. c. Sanctarel. de hæres. c. 23. n. 2.* ubi etiam, quòd quando clericus à Curibus Ecclesiis stipendia accepit, ejus bona confiscata pertineant ad omnes illas Ecclesias juxta proportionem stipendii accepti. Quod si hæreticus est Laicus, bona illius confiscata pertinent ad fiscum Principis Sæcularis, ita tamen, ut ab hoc istiusmodi executio fieri nequeat, nisi prius fuerit lata sententia declaratoria criminis per Judicem Ecclesiasticum, juxta *C. cum secundum, h. t. in 6.* & dicta à nobis paulò supra. Porrò hic notandum ex Castrop. *l. c. p. 23. n. 2.* quòd, cum punire hæresim tanquam crimen purè Ecclesiasticum tam in Laicis quam Ecclesiasticis spectet ad Pontificem, & inter pœnas illius sit confiscatio bonorum in imponenda illà & exequenda, adeoque etiam in determinanda applicatione bonorum confiscatorum constitutiones Pontificiæ servandæ sint, & præferendæ aliis Principum constitutionibus contrariis, ac proinde constitutiones, si quas quòd ad hanc applicationem observandas, quandoque Pontifex ad speciales Provincias & personas dirigit, hæ tanquam leges universales pro tota Ecclesia observandæ, ut constat ex pluribus Legibus Corpori juris insertis, quæ non nisi ad speciales personas directæ fuerunt, quibus tamen non obstantibus, attendendæ sunt, & servandæ diversorum locorum consuetudines diversæ quòd ad hanc applicationem præscriptæ, dum à Sede Apostolicâ non reprobantur, dum etiam ea applicatio ad Inquisitores aliosque Ministros Pontificis, quibus concessum de hæresi iudicium tanquam accessoria condemnationi, spectat Pirh. *h. t. n. 73. in fine.*

Quest. 173. Quenam bona hereticorum obnoxia confiscationi, quanam non?

I. Resp. Ad primum, primò in genere: omnia bona, tam mobilia, quàm immobilia, jura & actiones hæretici propria dum hæresim committit, confiscantur ipso jure, *L. Manichæos Valq. 1. 2. d. 96. n. 3.* Sanch. *cit. l. 2. c. 14. n. 1. 2.* Suar. *l. c. d. 22. f. 5. n. 4.* Castrop. *tr. 4. d. 5. p. 2. n. 2.* secus est de bonis, quæ sunt alterius, etsi in potestate hæretici. Item de bonis, quæ fuerunt hæretici, sed non sunt illiustempore delicti, quia ea alienavit donatione simplici aut contractu, nisi alienavit in fraudem fisci, quia tunc nulla est donatio vel venditio, sed revocatur à fisco, Farin. *in pr. crim. q. 164. n. 48. §. 50.* Castrop. *cit. p. 2. n. 3.* præsumitur hæc fraus, si facta alienatio statim, ac delictum committitur, nisi necessitas alienandi appareat. Menoch. *L. 3. præsump. 127. n. 17.* Gomez. *Tom. 3. Var. c. 14. n. 4.* Castrop. *l. c. n. 4.* contra Fabium in *Instit. §. item, quis in fraudem à n. 7.* item, si fiat donatio omnium bonorum vel majoris partis eorum, Menoch. *præsump. 124. n. 7. §. 8.* Mascard. *de prob. concl. 558. n. 1. §. 2.* Castrop. *n. 4.* idque etiam, si donatio facta in-

terpellatis vicibus & diversis personis, Menoch. *n. 10.* Gomez. *n. 21.* Idem est de alienatione bonorum meliorum & pretiosorum, Menoch. *n. 9.* Gomez. Castrop. *LL. cit.* secus est in venditione majoris partis bonorum, aut etiam si venditio omnium bonorum facta est iusto pretio, vel parùm minori absque omni occultatione. Gomez. *n. 8.* Castrop. *l. c.* Item fraus præsumitur, si facta donatio vel venditio personæ conjunctæ sanguine vel amicitia, à qua donatum vel venditum facilè recuperari potest. Menoch. *n. 23.* Castrop. *l. c.*

2. Resp. Ad primum secundò: bona sub conditione donata ab hæretico purificata conditione, dum hæresis seu delictum committitur, obnoxia sunt publicationi seu confirmationi. Farin. *de hæres. q. 190. n. 12.* Suar. *l. c. n. 3.* Simanc. *de Cathol. Instit. c. 9. n. 9.* Castrop. *l. c. p. 3. n. 1.* dicens communem, quia dicta bona sunt donantis, quamdiu conditio non impletur, hac impleta sunt, sunt fisci ob hæresim donationis. Idem est de donatis sub conditione causâ mortis, ita ut, si donator postea fiat hæreticus; sic donata confiscantur, ac si nulla donatio facta, cum tunc, quando donatio debebat habere effectum, jam donatum non sit donantis, sed fisci, Castrop. *l. c.* qui tamen *n. 2.* fisco sibi ait, de bonis donatis absolute causâ mortis, si donata à viro uxori, ita ut talis donatio commisso delicto cæteris bonis confiscatis firma maneat, & bona illa non transeant in fiscum, non secus, ac si mors naturalis Donatoris evenisset. Pro quo citat. *L. sed si mors. ff. de donat. inter vir. & uxor. L. res uxoris. C. eod. L. quisquis §. uxores. C. ad Leg. Jul. Majest. & Bald. in L. in executorem. C. de execut. rei judic. col. 9.* Molin. *de §. §. d. 659. in fine.* Sanch. *de matrim. l. 6. d. 17. n. 5.* Farin. *q. 25. n. 130.* Ut autem talis donatio firma remaneat respectu fisci, traditionem factam requiritur, Farin. *l. c. n. 137.* Clarus. *§. donatio. q. 9. vers. Scias autem: contrarium tenente Molin. Tom. 2. d. 288. §. dubium est.* utramque sententiam hanc probabilem sentiente Castrop. *l. c.* ubi etiam contrarium sentit, de donatione facta absolute causâ mortis ab uxore, viro vel à viro alii, ita ut ea non confirmetur morte civili donantis, sed omnino dissolvatur, & bona donata transeant ad fiscum, eò quòd morte civili confirmetur donatio causâ mortis facta uxori respectu fisci sit speciale privilegium, respectu uxoris, juxta *l. res uxoris.* pro quo citat Molin. *Tom. 2. d. 289. §. disput. præced. Sanch. ubi ante n. 6.* Farin. *l. c. n. 131. & q. 164. n. 17.*

3. Resp. Ad primum tertio: debita hæretico & jura conditionata sub conditione futura descendenti ex contractu aliquo, v. g. venditionis, stipulationis, cadunt sub confiscatione, etiam si conditio impleatur prius post condemnationem. Menoch. *conf. 101. n. 25. quemad. in qq. fiscal. q. 10.* Castrop. *L. p. 4. n. 3.* Perreg. *de jure fisci. l. 5. tit. 1. n. 132.* Azor. *p. 1. l. 5. C. 7. q. 8.* Valq. *1. 2. d. 169. c. 1. n. 6.* Sanch. *L. 2. c. 14. n. 15.* & alii, quos citat & sequitur Barb. *in C. urgentis. h. t. n. 6.* ex ea ratione, quòd jus illud sicut transmissibile est ad hæreses juxta *§. ex conditionali. Inst. de V. O.* ita etiam ad fiscum, secus est de debitis hæretico ex testamento, ut est hæreditas, legarum, fideicommissum, utpote, quæ sicut transfere nequeunt ad hæreses, ita neque ad fiscum, ad quem transmitti solùm possunt, quæ ad hæreses extraneos transfere possunt, quia fiscus est loco hæredis extranei, per *l. 2. C. ad Leg. Jul. de vi.* Sanch. *l. c. Farin. cit. q. 25. n. 143.* Castrop. *cit. p. 4. n. 2.* Et quid de substitutione conditionali, quod non transf-